

Eta irakurri zeustan  
 leun, olerkitxo bat:  
 «Eder, guri —iñoan—  
 biotz doe dakat;  
 ¡re begien soa  
 bedi beti nitzat».

Negar-tanta bi ¡ausi  
 yatzuzan samingai.  
 Goian odei zurbillak  
 ebiltzan alderrai;  
 illargi tristepean  
 illunak axe paga!,  
 ta barne-argi gozoz  
 dizdiz artzen ibai.

Zumardi itzaltsura  
 ¡o gendun geldiro...  
 Zugatz erpin makurrak  
 ixil eben giro;  
 lur bustira eroriz  
 ostoak leunkiro,  
 barne-muiñea yatzun  
 nahasi biziro.

«Au poza!» esan zeustan,  
 eta antxe, ixilllean,  
 egon giñan luzaro  
 ostope onean,  
 barru-oiñazearen  
 oiú bigunean,  
 pozaren intziria  
 txastatuz betean.

### AMAREN BIOTZA

Ezkara gaur zurtzen  
 —oi, biotz gogor!—  
 naita jazokuna  
 izan arrigarri,  
 anker ta doillor.

Egi ala ipuin dan  
 ez dakit garbi,  
 baiña ba-ziran bein  
 erritxo batean  
 neska-mutil bi.

Batak naiz besteak  
 ba-eben sukar:  
 bizi kutun eben,  
 lilluratzeraño,  
 gazteak alkar

Eguerdi epel  
 zoragarria,  
 txoriak eztabe  
 oindiño atertu  
 goiz-eresia.

Zumardi osoa  
 itzalak dauka;  
 gazte biak bertan,  
 maite-uruna eioz,  
 ixil-mixilka.

Izamen txikorrez  
 neskak diñotsa:  
 —«Orren maite ba'nok  
 ene izpi aratza,

azpiltxo batean  
ekarri egistak  
ama-biotza».

Maitea laztanduz  
jun da mutilla...  
Itsu baizen zoro,  
esku artean dauz  
aizto ta azpilla.

Amaren oixtiko  
odol gorria!  
Biotza, sarraska,  
bai dautso atera.  
Errukarria!

Azpillean artuz  
errai minbera,  
laster baten doa  
—gaiztoa aiena!—  
neskaren etxera.

Bidean arbela,  
bertan oztopoz;  
pilpilka zelaian  
amaren biotza,  
zurbilla osoz.

Bera jasoteko,  
seme gaiztoa  
lurrera makur da  
Oi, begipe daukan  
biotz gaxoa!

Uriol gisan, odol  
gorri-gorria  
darion biotzak,

oraindik be galde  
errukarria:  
—«Min artu al dozu,  
ene semia?»

\* \* \*

Amaren biotz xalo,  
nekez aul eziña:  
zazpi ezkutu ditun  
kutxa erregiña.

### ZURE JOKOA

Zugaitik ba-dira  
mm-gaizto dabiltzanak;  
zurmurrak ba-dira  
egazka datozenak.

Mendiak odolez  
jarri ete bearko?  
Ustez, malkotan  
alkarri siñistuko?

Bai siñets, ez siñets  
gelditzen gara biok,  
eta aidean dira  
urtzen zurmur gaiztuok.

Zu, baiña, etzara  
esana baizen gaizto;  
nagiak usterik  
eztau bere buruko.

Zuk ba-dozu fede,  
itxaro ba-dozu,